

ännu icke kontraherat om de 1 000 tunnor korn, som skulle komma ifrån Königsberg.

Nog var det min mening, att till Kajana erhålla 2 500 M^{ark} ehuru antalet af ord uti ett af telegrammen icke tillät att yttermera inflika detta, som jag redan förmodade bekant. Hufvudanledningen är, att berörde härad, innevarande år kanske svårast drabbats af missvext samt att ombuden vid mötet klagade öfver, att v^{ed}er^börande trafikerande icke innehafva tillräckliga förråder. Kan så mycket icke fås, får man väl lof att nöja sig med mindre.

I afsaknad af svar å min anhållan om medel till lafinsamling och då å andra sidan Senatens befallning var tydlig samt saken icke tålde uppskof, försåg jag Alcenius och Wartainen hvardera med 500 fⁱⁿska^{mark} för detta ändamål, hvilka medel, tillsvidare, påfördes 1867 års anslag till allmänna arbeten.

Dessa nödbrödsfunderingar har jag i allmänhet en viss oro för; få se huru saken aflöper? Som synes ifrån min instruktion åt agro^{no}merne, har jag vidtagit åtgärd att få brödet så godt som möjligt; men om, låt vara fast af andra orsaker, farsoter utbryter ||Anmälan om diarrheer i Kemi, tillfölje af njutande af frostskadad säd, redan ingått ifrån Prov^{isor} *Coenen*|| och folket, börjar knota och skylla på mossbrödet, då kan man komma i en ledsam ställning. Härtill kommer, att jag icke anser renmossans oskadlighet vara tillräckligt konstaterad.

Korgmakeri-instruktörerne uti Puolanga, Pyhäjärvi, Paavola och Revolax har jag förmått länets Hus^{hållnings} Sälls^{kap} att fortfarande påkosta, i förhoppning att kunna ersätta Sällskapet denna utgift ifrån de medel som för slöjdens införande ställes till mitt förfogande, på sätt mig utlofvats, sedan jag, efter mötets slut, med förslag i ämnet inkommit.

Sistnämnde förslag och mötets förhandlingar i allmänhet, som påkalla många hemställningar och verkställighets åtgärder, göra mig mycket hufvudbry, då allt detta ännu måste combineras med de många viktiga befallningar, som jag med sednaste poster ifrån Fin^{ans} Expeditionen erhållit.

I nästa vecka hoppas jag kunna insända ett utdrag ur mötets förhandlingar till Senaten; dessutom måste skyndas med tryckningen och distribueringen af mötets beslut till kommunerna, på det desse må kunna afhålla de definitiva stämmorne. Emellertid går årstiden ur händerne på en och till råga är jag sjuk, efter en vid en sprutläskning och manöver med brandkåren i förra veckan ådragen förkylning, så att jag är orolig öfver huru allt detta må kunna ordentligt verkställas.

Efter några dagar skall jag sammankalla härvarande trafikerande till konferens uti de ärenden, som Kejs^{erliga} Senaten anbefallt förelägga dem. Men det blir väl igen mest taladt om de olyckliga sågarne. Åter nästan inga anbud på stock! Tänker på nya auktioner med sådana vilkor, att allmog kunde spekulera; men då behöfves minst 4 veckor efter Kungörelsernes afkunnande, för att nödiga kontrakter mellan sågegarne och bönderne må kunna afslutas. I Brahestad hörde jag, att Houru såg i Pyhäjoki elf, helt och hållet baserad på stock ifrån enskilt skogar, skulle tillslutas – emedan den gifvit förlust; åter några tiotusen marks mindre förtjenst för den trakten!

Med utmärktaste högaktning och tillgifvenhet, har jag äran teckna mig

Välborne Herr Senatorns
ödmjukaste tjänare
G. v. Alfthan

Uleåborg den 3 Okt. 1867.